

en laant Vittighed!) Na ja, Tanken er laant; dersom jeg turde have citeret den virkelige Vittighed, saa vilde den maaskee have flaaet endnu mere; jeg turde imidlertid ikke indlade mig paa at citere. Men da det ærede Medlem bringer det i Erindring, saa siger jeg gjerne: Stemmen har lydt til os ikke som fra den Levende, men som igjennem hans „Sjæl efter Døden.“ Det ærede Medlem har endog i den Grad søgt at tilegne sig den Maade, som det gamle Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds havde at tale paa, at enkelte Ytringer, enkelte Vendinger lode for mig aldeles som jeg kunde have tænkt mig, at de kunde være komne fra hiint Medlem, da han endnu havde sin Plads i denne Sal. Men ah! det var kun den ydre Skæl — Hjærnen, Barmen, Overbeviisningen, Estertrykket slog ikke til, dem havde det ærede Medlem ikke at raade over og derfor gjorde hans Ord saa lidt Indtryk, som det lod til. Imidlertid, Udtalelsen er dog kommen frem; her er gjort opmærksom paa, selv om det kun er af en „Sjæl efter Døden“, at det er en stor Fare, dersom man her gjør det første Skridt til at lægge Jernbanebristen over i Statens Hænder, og at man skal betænke sig vel, inden man gjør det. Om man nu skal vælge den Wei, at man skal stemme fuldstændigt imod dette Lovforslag, eller om man skal søge at bringe Tingen tilbage til det Standpunkt, hvorpaa Regjeringen oprindelig har stillet den, kan være Gjenstand for Tvist. Mig forekommer det nu, at de Klager, der føres over den nuværende Tilstand paa de jydsk-syenske Jernbaner, ere ikke uberettigede. Det er tværtimod min Overbeviisning, at Driften paa disse Baner lader særdeles Meget tilbage at ønske. Jeg troer navnlig, at Driften af de syenske Baner er i den Grad usforvarlig, saa libet overensstemmende med Landsbelens og Landets Tarv, at der er den allerførste Dpfordring til at søge en Forandring tilbeiebragt. Det er jo muligt, at noget Saadant kunde skee uden just at forandre Driftsfelskabet, men det lader jeg staa hen. Jeg siger, at der kan være Tvivl, om den rette Wei er at beholde det Bestaaende, altsaa simpelthen at forkaste Lovforslaget, eller at søge Driften af de jydsk-syenske Baner bragt over i andre private Hænder. Som Sagen

har stillet sig, troer jeg ikke, at det kan ventes, at det Bestaaende kan vedblive usorandret. Jeg troer, at man maa komme til en Modification deraf, men jeg vilde ansee det for høist uheldigt, dersom Statsdriften skulde blive det eneste Alternativ, som stod aabent. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke nærer særdeles store Forhaabninger om, at det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Helsingør (Abler), vil kunne føre til en virkelig Overenskomst mellem Regjeringen og Jernbanefelskabet. Jeg troer ikke, at det sjællandske Jernbanefelskab efter hele den Aand, som hidtil har udmærket det, vil være villigt til at gaae ind paa at contrahere med Staten paa Grundlag af en saa kort Opfigelsesfrist som et Aar. Jeg troer det ikke, men desuagtet siger jeg: Det er jo dog muligt, at Forholdet kan stille sig saaledes, at dette Alternativ kan bruges til Noget. Jeg for mit Vedkommende vil derfor stemme for dette Endringsforslag, der dog muligen kan føre til Noget, for at Statsdriften, hvilken jeg med det ærede Medlem her foran mig (Winther) anseer for uheldig, ikke skal blive den ubelukkende Løsning, og jeg skal særtilt gøre opmærksom paa, at Forslaget, saaledes som det er stillet af det ærede Medlem for Helsingør (Abler), har dog noget Fortrin for den Form, hvori det samme Forslag blev bragt frem i Landsstinget, thi det stiller Ministeren noget friere end hiint Forslag. Jeg agter altsaa at stemme for dette Endringsforslag, men skal forøvrigt udtale, at hvorvel jeg ikke anseer mig selv i mindste Maade for kaldet til at optræde med Endringsforslag i en Sag som denne, vilde jeg med Glæde slutte mig til et Forslag, der gik ud paa at føre dette Lovforslag tilbage til den oprindelige Form, hvori det forelaa fra den ærede Indenrigsminister, thi deri ligger efter min Overbeviisning den bedste, den sikreste og den i en lang Fremtid meest tilfredsstillende Løsning af denne Sag.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, seilede, naar han betegnede det af mig forelagte Lovudkast som her foreliggende i en forandret Stillelse. Nuværende Udcast er et ganske selvstændigt Lovforslag, og den ærede Rigsdagsmand, som det